

„Most sírok itt hagyott anyu. Sírok, és nem törölöm le a könnyemet... Hadd lássák, hogy én most szenvedek! És hiába dobják ide a labdát Nem gurítom vissza..... Nem lehet.... Itt fogok ülni a széken estig S a mesét sem hallgatom, úgy se tetszik!”
(Ranchburg Jenő: Első nap az óvodában)

Beszoktatás

A beszoktatás az új környezethez való alkalmazkodás, beilleszkedés, elfogadás. Ekkor tudatosul a gyermekekben, hogy az óvodába lépve már nem csak kíváncsi látogatók, szívesen látott vendégek, hanem egy alakuló közösség állandó tagjai. Az, hogy a szokatlan mennyi idő alatt válik megszokottá, az gyermekenként változó hosszúságú időtartamot igényel.

A beilleszkedési folyamatot másként éli át a családból, illetve bölcsődéből vagy óvodából érkező gyermek:

- ☐ A más közösségből érkező gyerekeknél folytatódik egy megszokott életrend (szokások, szabályok, elvárások). Nekik is új viszont a szociális és tárgyi környezet. Az önkiszolgáló tevékenységekben önállóbbak, bátrabban közlekednek az új környezetben.
- ☐ A családból érkező gyermekeknél az újdonságnak más hatása van: nincs kibe-illetve, mibe kapaszkodniuk, mert nekik minden és mindenki ismeretlen, más a napirend, mint otthon, sok új helyzethez kell alkalmazkodniuk.

Hogyan szoktassuk be könnyedén gyermekünket az óvodába?

- ☐ Az elszakadásra készüljön föl a szülő is! Hogyan, ha a gyermekét nagyon félti, nehezen bízta másra, akkor először kezdje a nagyszülőkkel, majd a barátokkal, és az időtartamot is csak fokozatosan növelje.
- ☐ Aludjon a gyermeke idegen helyen (nagyszülők, barátok), és mikor délután felébred, anya ott van érte. Ezzel rögzíthetjük benne, a délutáni alvásból való felébredés után jön anya szituációt.
- ☐ Mindkét szülő vegyen részt a gyermeknevelésben. A jó apa gyermek kapcsolat megkönnyíti a leválást az anyáról.
- ☐ Tapasztalatot biztosítsunk, hogy az anyán kívül jó másokkal is együtt lenni, akik elfogadják őt és szeretik. Legyen a gyermeknek külön programja csak az apával vagy más családtaggal.
- ☐ Az anya is fogadja el, s nyilvánítsa ki örömét, ha a gyermek nélkül is jól elvan.
- ☐ Segíti az elválást az anyától, ha gyermek külön ágyban pihen.
- ☐ Jó, ha ebben az időszakban már elhagyta a cumisüveget, cumit, pelenkát, mert az a „babakor” elnyújtását segíti.
- ☐ Játsszunk labdagurítás, kukucskálás, elbújós, bábozós, mesélős, elengedős játékokat.
- ☐ Még viccesen se fenyegetjük az óvodával!

A gyermek oldaláról:

- ☐ Apró, számára könnyen biztosítható szabályokat állítsunk fel.
- ☐ Óvodába kerülés előtti időben lehetőség szerint hasonló napirendet próbáljunk biztosítani, otthon is.
- ☐ Erősítsük benne „én már egyedül „csinálok és tudom érzését, segítsük önállódását és hagyjunk megfelelő időt erre.

Beszoktatás otthonról érkező gyerekek számára.

- ☐ A gyermek szülővel együtt tölt el két órát az óvodában. Ennek célja, hogy ismerje meg az óvónőket, dajka nénit, az óvoda épületét, a csoportszobát. Bemutatkoznak a csoportban lévő gyerekek is. (Játszó délelőtt)
- ☐ Szeptemberben az óvónővel megbeszélte időpontban a gyermek a szülővel érkezik, majd egy-két órára az óvodában hagyja a gyermeket. Ennek célja, hogy a gyermek egyedül fedezhesse fel a csoportot, amelyben ezután óvodás napjait tölti.
- ☐ A szülő a gyermektől rövid búcsút vesz, átadja az óvónőnek, majd a megfelelő időben jön érte. Ez már a teljes beszokás szintje.

Hogyan szoktassuk be a másik intézményből érkező gyerekeket?

- ☐ Azok a gyerekek, akik más óvodából illetve bölcsődéből érkeznek a beszoktatás sokkal gördülékenyebb, mivel már az óvoda nem az első intézményük.

Fontos, hogy a szülő bizalommal forduljon az óvónőkhöz, dajkákhöz; türelemmel, érdeklődve kövesse gyermeke tevékenységét az óvodában, és ami a legfontosabb és legnehezebb lépés, hogy legyen képes elengedni a gyermekét. Ha ezek a feltételek megvalósulnak, a gyermek óvodába való beilleszkedése zökkenőmentesen, vidáman zajlik majd. A gyermek igényeihez mérten tudjuk változtatni a beszoktatáson. Előfordulhat, hogy egy lépést többször is meg kell ismételni, de az esetek túlnyomó részében ez az öt lépés elegendő a gyermek kiegyensúlyozott beszokásához.

Sikerkritériumok:

- ☐ El tudják mondani csoportjuk nevét, saját nevüket, jelüket
- ☐ Tudják, melyik épületben van a csoportszobájuk.
- ☐ A csoportban dolgozó felnőtteket nevükön szólítják.
- ☐ Csoporttársaik keresztnévét, jelüket megjegyzik.
- ☐ Feltűnik nekik, ha valaki hiányzik!